

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هیواد وال کابلی

۱۷ اپریل ۲۰۱۱

نوکران سوسیال امپریالیزم روس و نوکران امپریالیزم امریکا همسرشت اند.

در این روزها این و آنجا سخن از ایجاد پایگاههای نظامی دائمی امپریالیزم جنایت پیشه امریکا در افغانستان است. افغان های وطنپرست ، به شیوه نیاکان قهرمان و استعمارشکن خود، از این دسایس که از آوازه راه انداختن توسط اداره مستعمراتی و پادوان آن شروع شده است، و در صورت مواجه نشدن با عکس العمل شدید، شاید تا تحقق آن پلان شوم پیش رود، سخت ناراحت و غضبناک اند. ولی هستند در این میان عناصری که با تکیه بر سابقه تحصیلات در غرب یعنی روشنفکر پرورش داده شده در یکی از کشورهای متجاوز بر افغانستان ، وهم در امان بودن از هرگونه خطر جسمی ، خائنه و ردیالنه به توجیه دسایس استعماری اشغالگران و از آنجمله به توجیه ایجاد پایگاههای نظامی امریکا در افغانستان پرداخته نه تنها خوشبینی نشان می دهند بلکه به تبلیغ به نفع آن می پردازند. این خیانت ملی آنها که غرور ملی هرافغان واقعی وباشهامت را جریحه دار نموده و احساسات انتقامجویانه ضد استعماری را در وی تقویت می نماید، بدون شباهت به دوره استیلای روس بر افغانستان نیست.

سوسیال امپریالیزم روس که با زیریوغ کشیدن ملل فارسی زبان و ترکی زبان آسیای میانه در طول بیشتر از یک قرن، تجربه کافی در نفوذ در بین مردم داشت، در هر ساحه و در هر شغل و مسلک جاسوس و مخبر مطابق با روحیه مردم تولید می کرد. این حيله متکی بر همان تجارب ماوراءالنهر به شکل اسلام نمائی هم تبارزمی نمود. بدین معنی که دستگاههای استخباراتی "ملاهای دولتی" هم تولید می نمودند. مثالی از آن را از منطقه ده بوری کابل به خاطر دارم.

در کنار دریا ، میان ده بوری و "قلعه شاده" ، مسجد کوچکی بود که در آن موسپیدان و متدینان همان گذر برای نماز و تراویح گرد می آمدند. دقیق به خاطر نمانده که آیا اواخر دوره ببرک بود و یا اوایل دوره نجیب، هر چند در اصل قضیه کدام فرقی نمی کند. باری یک شاهد عینی حکایت کرد که ملای آن مسجد در ضمن موعظه خود گفت :

"او مردم! آلی روس که ده‌ای مُلک آمد ، قیامت خو نشد!!" مردم در برابر ملا صاحب مخبر و اجیر ، با درک انگیزه آن تذکر ولی از ترس پیگرد دولت ، سکوت کردند. یک روز بعد ، نعش آن ملا را دریکی از دهات نزدیک یافتند که از شاخ درخت حلق آویز بود.

این باید درس عبرتی باشد برای نوکران سرسپرده متجاوزین و اشغالگران امروزی که به سان رقیب سوسیال فاشیست شان ، در هر شغل و مسلک و به هر سن و سال! ، جاسوس و مخبر مزدبگیر و سرسپرده تربیه نموده اند زیرا تاریخ کشور ما بارها و بارها به اثبات رسانده است که بیگانه متجاوز در این زادگاه گاه انسانهای آزاده هرگز بُرد ندارد و به جز ذلت ، رسوائی و گریز ، چیزی دستگیرش نمی شود. آنگاهی که مردم بشورند ، آن گونه که در نقاط مختلف جهان شاهد آن هستیم، در قدم اول کار جاسوسان امپریالیزم را یکطرفه خواهند نمود... که جواسیس غرب زده آن هم از چراغ سرک با نکتائی حلق آویز خواهند شد!!
به امید آن روز!

هیوادوال کابلی

۱۶ اپریل ۲۰۱۱